

at vort Kjendskab dertil er nok saa stort som det ærede Medlems Kjendskab til Embeds- og Bestillingsmændenes Vilkaar, naar han mener, at Romedier og Baller høre til deres daglige Fornødenheder. Naar man ser de Herrer fra Landet, unge som gamle, komme ind til Kjøbstaden til Markeder og Torvedage og ser den Maade, hvorpaa især Ungdommen omgaaes med Penge, tror jeg, at Lævelighed og Nøjsomhed er lige saa stor i andre Samfundsklasser som i denne. — Det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds (Bojsen) begyndte sin Tale med at fremhæve det særlige Sagen om Diplomaterne, hvem Talen er givet for at skjule Lanterne, og jeg fik det Indtryk af hans Udtalelse, at den kunde være et Slags Pendant til et Ord, der falbt her i Landet for mange Aar siden, og som dengang vakte megen Opsigt, nemlig det bekjendte: „Nu ville vi alle spare“. Det forekommer mig, at det ærede Medlems Tale kunde opfattes, som om han vilde sige: „Nu ville vi Alle være ærlige“. Jeg beklager imidlertid, at det ærede Medlems Udtalelser i alt Fald ikke gjorde det Indtryk paa mig fuldstændig at være prægede af denne Bestræbelse, thi han fremstillede hele Tiden den diplomatiske Feide, som han kaldte den, hvortil vi maa komme, som om den kun bestod imellem Regjeringen og Folkethingets Flertal; men man kan dog ikke negte — det kan ikke nytte at lulle Dinene i derved —, at det ikke er der alene, Striden er. Man har altid her søgt at vise, at Sagen, selv om man trængte Ministeriet bort, ikke dermed var jævnet; selv om man satte sine egne Personer ind i Ministeriet, var Sagen ikke jævnet dermed, at man havde sit Flertal her i Folkethinget; thi der er et andet Sted, hvor det ogsaa gjælder om at faae Flertal. Det kan ikke nytte, at vi tale om alle disse Uoverensstemmelser mellem Regjeringen og Thinget, naar vi vide, at der bagved den ligger en Uoverensstemmelse, som nødvendigvis maa søges udjævnet, for at der kan komme virkelig Enighed og et virkeligt frugtbart Arbejde tilveie mellem Regjeringen og Folkethinget. Det ærede Medlem sagde endvidere, at der ikke blot er Uoverensstemmelse mellem Regjeringen og Folkethingets Flertal, men at der ogsaa er Uoverensstemmelse mellem Embedsmændene, Embedsstanden — det er et Udtryk, som jeg ikke holder af at bruge, men jeg vil nu bruge det for at kunne tage det Hele under Et — og Folket. Det er dog besynderligt, at man neppe kan tage en Avis i Haanden, uden at man ser, at Befolkningen i den og den Kreds i Anledning af en Embedsmands 25-aarige Jubilæum, i Anledning af Dit og Dat har gjort store og virkelig paaføjnelsesværdige Anstrengelser for at give ham Tegn paa dens Tillid. Dersom dette skulde høre til de hæderlige Undtagelser, er det en stor Nykke for de Herrer, at disse Undtagelser synes at være overordentlig talrige. — Naar det ærede Medlem for Svendborg Amt's 3die Valg-

kreds (S. N. Hansen), der med saa megen Forskjerlighed dvælede ved det Udtryk, at Embedsmændene ere Regjeringens Henerer, og slet ikke vilde modtage nogen nærmere Betegnelse deraf, dertil yttrede, at som Herren er, følge ham Svende, tror jeg dog, han kan komme i det Tilfælde, at han vil se, at det ikke altid kan gjøres gjældende.

Bojsen: Jeg tror ikke, at det ærede Medlem, der nu fatte sig, havde Ret til at sige, at mine Udtalelser vare saa edes, at de kunde betegnes som indeholdende den Sætning: „Nu ville vi Alle være ærlige“; jeg talte kun paa egne Begne. — Jeg skal for Øvrigt kun gjøre en Bemærkning til den ærede Finansminister. Han gik ud fra, at der skulde forelægges en Fortalelse fra min Side, da jeg talte om Omfanget af Ministeriets Ansvar, men jeg vil dog hævde, at der i den Henseende ingen Fortalelse foreligger. Jeg hævder fremdeles, at det Ministerium, der modtager den Afgjørelse, som bliver en Følge af den Afstemning, der foreskalder her idag, bærer Ansvar for den Tilstand, som deraf opstaar. — Jeg forstaar meget godt den ærede Finansminister, naar han nu modificerer Udtrykket „sundt“ noget, men bestemt saaledes, at det ikke er saa meget udsat for at blive misforstaaet. Forstjellen i Opfattelsen af Ordet „sundt“ er jo den, at han betegnede det som brugt i den Forstand, at det ikke i og for sig er sundt; men godt og fremmende for Sundheden, og idag betegnede han det ydeligere ved at sige, at det var nervestyrkende, at det var en Medicin. For saa vidt kan jeg ikke modsige den ærede Finansminister, thi Spørgsmaalet bliver da kun, for hvilken Betragtning, for hvilken Side i Salen og blandt Folket den nervestyrkende Tilstand bliver mest nervestyrkende. Jeg tror nu, at den Tilstand, Tilstanden som den er, i den Forstand er den sundeste, den bedste og den kraftigste Medicin for den Side, hvortil jeg hører, og hvor Betingelsen er, at der er Selvstændighed og Fasthed i den Stilling, man indtager.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, gik man til Afstemning, hvorved:

Raastanden om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen (se Tidenden Sp. 1221) blev ved Navneopraab, der var begjæret dels af: Bernsen, N. Larsen, S. Jensen, J. Madsen, Lange, S. Pederesen, D. Christensen, J. B. Jensen, Buch, S. Nielsen, Th. Kruse, N. Jensen (Skanderborg Amt's 2den Valgkreds), og dels af: Kosob, Frederiksen, P. C. Olsen, Cornelius Petersen, Dahlfeld, Hindenburg, Gad, Moberg, Fjord, Rimestad, Dinesen og Bogelius, som nedenstaaende Liste viser,

vedtaget med 52 Stemmer mod 41.